

Sygn. akt IX Ka 286/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Walenta

Sędziowie SO Mirosław Wiśniewski

SO Marzena Polak (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku

sprawy **B. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 25 kwietnia 2013 roku sygn. akt VIII K 339/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla punkt II,

2. na podstawie art. 57a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz M. L. nawiązkę w kwocie 420 (czterystu dwudziestu) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 286/13

UZASADNIENIE

B. K. został oskarżony o to, że w dniu 1 grudnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził pojazd marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że zbił prawe zewnętrzne lustro wartości 40 zł, wygiął wycieraczki przedniej szyby wartości 50 zł, urwał antenę zewnętrzną od radia samochodowego wartości 30 zł, oraz nieznanym narzędziem zarysował prawy przedni błotnik i pokrywę silnika czyniąc szkodę w kwocie 300 zł na szkodę M. L. w łącznej kwocie 420 zł

- **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk**

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIIIK 339/13, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał publicznie i z oczywiste błahego powodu,

okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. występku z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to, na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby;

Na podstawie art. 72 § 2 kk, zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. L. kwoty 420 zł w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem opłaty i obciążył go poniesionymi wydatkami w kwocie 90 zł.

Wyrok ten **w części dotyczącej kary** zaskarżył **na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając mu obrazę prawa materialnego, tj. art. 57a § 2 kk poprzez jego niezastosowanie i nieorzeczenie na rzecz pokrzywdzonego nawiązki na podstawie w/w przepisu, w sytuacji, gdy sąd nie orzekł też obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk, ani nawiązki na podstawie art. 46 § 2 kk, a zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na podstawie art. 72 § 2 kk.

W oparciu o przedstawiony zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowania pkt II i orzeczenie od oskarżonego na podstawie art. 57a § 2 kk obligatoryjnej nawiązki na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 420 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć i niekwestionowanego stanu faktycznego, sąd odwoławczy dostrzegł w zaskarżonym wyroku uchybienie, wskazane w środku odwoławczym wniesionym przez prokuratora. Skarżący zasadnie zarzucił, że nie orzekając na rzecz pokrzywdzonego nawiązki na podstawie art. 57a § 2 kk, sąd orzekający dopuścił się obrazy prawa materialnego. W związku z tym, że sąd meriti nie orzekł ani obowiązku naprawienia szkody, ani nawiązki na podstawie art. 46 kk rzeczywiście zaktualizowały się przesłanki do orzeczenia nawiązki na podstawie w/w przepisu. Z treści art. 57a § 1 kk wynika jednoznacznie, że obowiązek orzeczenia nawiązki „wyprzedza” możliwość orzekania o obowiązku naprawienia szkody na mocy art. 72 § 2 kk. Opisana wadliwość wyroku stanowiła faktycznie konsekwencję uwzględnienia zaaprobowanego przez prokuratora wadliwego wniosku oskarżonego. Okoliczność, że zaskarżony wyrok zapadł w trybie art. 387 kpk nie zwalniała jednakże sądu meriti od dokonania kontroli zgodności zaproponowanych w nim rozstrzygnięć z wymogami prawa materialnego.

Sąd odwoławczy dokonał zatem zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem skarżącego poprzez uchylenie orzeczenia o zobowiązaniu do naprawienia szkody, zawartego w jego pkt II i orzeczenie wobec oskarżonego - na podstawie art. 57a § 2 kk – nawiązki w kwocie 420 zł na rzecz pokrzywdzonego.

Sąd odwoławczy nie dopatrzył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.